

Albrechtsen (VS):

Der var en enkelt ting, som jeg synes er vigtig, men som jeg ikke fik med i mit første indlæg, og det er spørgsmålet om de problemer, der kan opstå for syge, søfolk og andre, som agter at deltage i denne folkeafstemning. Det er et problem, vi gjorde opmærksom på under førstebehandlingen, og nu er der kommet et svar til markedsudvalget. Vi er stadig væk noget betænkelige, og det skyldes, at man skal kunne stemme 3 uger før, og der kan, så vidt vi bedømmer det, på grund af den normale sagsgang i kommunerne godt opstå vanskeligheder med at få stemmematerialet klart til, at det kan foreligge, så afstemningen kan begynde de 3 uger før.

Vi synes heller ikke, at spørgsmålet om søfolks deltagelse ser ud til at være fuldstændigt afklaret, for der er det problem, at de skal være i besiddelse af et stemmemateriale. Det er ikke sikkert, de på nuværende tidspunkt er det. Det skal så sendes ud til et konsulat, eller hvor man ellers kan få fat i det, og så skal det returneres til Danmark. Hvis den proces kommer for sent i gang, kan man godt forestille sig, at der er en hel del søfolk, der ikke når at få stemt, og det kan jo ikke være meningen.

Derfor synes vi altså, der stadig væk er en løs ende dér, og vil henstille stærkt til statsministeren hurtigt at få afklaret både problemet med søfolkene og problemerne med kommunernes materiale og få sikret, at der ikke opstår disse vanskeligheder.

Ivar Nørgaard (S):

I sin forståelige ulyst til at se socialdemokratiet og os nejsigere sejre benægter statsministeren, at han har måttet bøje sig, når det drejede sig om lovforslagets titel. Men det er jo lidt svært, hr. statsminister, at benægte, at det forslag, der lå på bordet forleden dag, hed: Lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om en EF-reform – og i parentes: EF-pakken. Det, der er sket, er, at man har bevaret ordet »EF-pakken«. Det har vi ikke påtalt, men vi har påtalt begrebet EF-reform, og det er blevet totalt fjernet, hvilket vi anser for fornuftigt og godt. Mere vil jeg ikke sige om den sag.

Til hr. Maisted vil jeg sige, at det mest betænkelige ved at udsende denne avis til hele befolkningen er, at denne hr. Maisted,

der udgør et helt parti her i folketinget, får en hel side til sin rådighed. Samme hr. Maisted, som ikke engang har kunnet læse socialdemokratiets bidrag til betænkning og opdage, at vi har nævnt ordet »miljø«! Når hr. Maisted end ikke kan læse vores betænkning, er det lidt betænkeligt at give ham en hel side at skrive. Men det må vi jo affinde os med.

Til de ordførere for de konservative og venstre, som ikke vil anerkende, at man faktisk allerede er i god gang med at sprede skrækpropaganda, vil jeg sige, at det, man gør, og som vi har advaret imod igen og igen, er at hævde, at denne afstemning ikke drejer sig om EF-pakken. Nu har statsministeren lige stået og glædet sig over, at det hedder EF-pakken, og at det er det, det drejer sig om, og det har ordførerne endog også. Kunne vi så ikke slå fast, at det er helt urigtigt, når statsministeren og udenrigsministeren hævder, at det drejer sig om medlemskab af EF? Kunne vi ikke her få slået fast, at det nu udelukkende drejer sig om EF-pakken og intet andet, og at det intet har at gøre med dansk medlemskab af EF? Det vil jeg bede de to ordførere og også gerne statsministeren om at bekræfte.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Ivar Nørgaard har uret. Det formelle spørgsmål i folkeafstemningen er: ja eller nej til EF-pakken, men det er jo ikke det hele. Mange af os har den opfattelse, at et eventuelt nej til den såkaldte EF-pakke uundgåeligt vil drage store konsekvenser med sig og vise sig at blive det første skridt på vejen ud af EF. Stemmer man nej, er det det første skridt til, at Danmark sluttelig, før eller senere, forlader EF. Det vil jeg gerne have sagt, så det ikke kan misforstås. At hr. Ivar Nørgaard ønsker, at det alene skal dreje sig om pakken, er en anden sag.

Hr. Albrechtsen rejste et spørgsmål, som måske er berettiget, for hr. Albrechtsen sagde, at der kan ligge et problem i at få tid nok til brevstemmeafgivningen. Det kan jeg godt se. Det er et problem af teknisk karakter, og det hænger sammen med, at et forslag efter grundlovens § 42 jo normalt først kan stadfæstes af dronningen 3 søgnedage efter dets endelige vedtagelse, medmindre det indeholder en bestemmelse om, at forslaget stadfæ-